

ACC. N:R M. 13840:1-5.

Landskap: Skåne

Upptecknare: Nils Briarne, Edw. Lindvall

Härad: Gäreds

Berättare: " " 14a, Malmsö

Socken: V. Vram

Berättarens yrke: förman

Uppteckningsår: 1956

Född år 1883 i V. Vram

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Plattteknik. s. 1-5.
(tekn. sid. 5.)

LUF 104.

LUF 104

ACC. N:R M. 13840:1.

Svar på frågelista LUF 104

Slakt Penite. Blodartappning medelst
stick eller brett utan föregående bedövning
förekom allmänt inom orten, före slakt-
lagens tillkomst men hade redan då många
lätit utföra sin slakt på slakterhus.

Slakt medelst stick utan föregående be-
dövning var vanlig vid skivslakt samt vid
slakt av får och kalvar. Vid slakt av
kalvar var även kalvbrist vanligt.

Kon bedövrades vanligen medelst ett hårt
slag av en ythammare. Härvid brukade
djuret få förbundna ögon innan slaget
utdelades, detta för att inte slugga för
slaget. Blodartappningen skedd
direkter medelst kalvskala.

Så här berättar någon gång slaktades. Han jag
hört omfals, att man sköt den i örat

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF 104
1.

L. 104

ACC. N:R M. 13840:2.

2

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

med pistol eller annat skjutvapen
Västerbottens kungäroverste endast vid slakt
av större fjäderfå, såsom gäss.

Man ansåg att blodartfästningen inte
blev tillräckligt vid bedövning och
därför kallade mindre vridigt. Det före-
kom dock samvetslösa personer som
bedövade alla slaktdjur, men de
voro endast undantagsfall. Vid sin slakt
avslutades i flesta fall en slaktkunnig
person som ansvarade för slaktet och ofta
någon dag efter fridag flyttningen. Vid vis-
slaktet lades djuret upp på en s. k. slakt-
bänk och cutit på höger sida. En man för
varje brukare höll djuret stilla. Vanligen
en kvinnan höll i beredskap en visp och
en annan färdig att motta blodet.
Slaktaren undersökte några djurts

LUF 104.

ACC. N:R M. 13840:3.

3

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.

hals samt födde under matokruppen,
innan han utförde sticket.
Blodet tillvannogs endast vid svins blodet
får slaktades på samma sätt som svin
som kvalvar öro gnolka seg livade vid
blodavsporing på vanligt sätt, så skan
man halsen af dem med ett raskt snitt
I blod avrinnningen skedd på bröstet, och
djuret dog fortare.

För sticket användes en vanlig fö-
reggod lång kniv (se Heiss å blad 5), men
äro enaggade knivar användes. Då
sticket var utfört blev knivens korr
i säret, och då djuret var Saulist
vanns knivens runt för att blodet
lättare skulle avrinnas.

Anges för samma metod, som här ovan
skildras, användes då, äro or yfvelaktare

LUF 104

ACC. N:R M. 13840:4.

De släktmetoder, som här anbefalts voro vanliga i orten omkring sekelskiftet och fram till 1938, fort individuella arvetekneri måhända förkommo. De förefälla voro traditionella och ha antagligen förekommit före 1800-talet, då befolkningen här voro ganska kantsvartia i sina vanor under 1800-talet.

Uppsläktarna på orten utförde sin släkt i stort sett efter samma schema som bönderna, men anställdes släktmarker tidigare.

Uppfostreringen är utförd efter de minnesbilder jag har från tidig barndomstid och fram till 1920-talet.

Se fig. i blad 5.

Slut på svaret i LUF 104

4.
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

4.

LUF 104.

ACC. N.R. M. 13840:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Några av de vanligaste slaktknivarna som användes

Bredd 1 till 1 1/4"

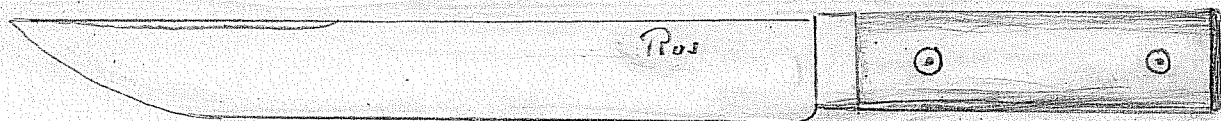

Sticketkniv, treeggad. Längd och bredd
blev beroende av vad slags djur som skulle slaktas

10" eneggad sticketkniv

Sticketknivarna skulle vara vassa som raktknivar.

10" eneggad kniv för styckning.

Många av de slaktknivar, som användes
i slutet av 1800-talet var tillverkade av knivsmeden
Pos i byn Bröd, Trane socken.

Texten i mat.

5.